

Jan de Marre schreef een sonnet: *Vreede*, dat helaas nog altijd aktueel blijft.

Volzaalge Vrede! die in God uw' oorsprong kent;
door wie de waereld is, door wie zij noch blijft duuren;
Onzichtbaar evenwicht van 's hemels flonkervuuren,
Waar in uw wetten als voor eeuwig zijn geprent,

Heilbaarster! wen ge uw licht in 't hart der volken zendt,
Versterkt gij hun geluk met diamanten muuren:
Gij schakelt, gij vereent uitheemschen en gebuuren,
Gij kweekt den overvloed daar gij uw schreeden wend.

Daar gij den scepter zwaait. is endeloos genoeg;
daar gij verbannen word, een angstig hartewroegen;
daar treurt de deugd; daar stort de Reden van den troon,

Natuur en Kunst, die 't nut der wetenschap beöogen,
Zien, kwijnend, daar gij kwijnd, haar roem als rook vervlogen,
doch winnen, daar gij bloeit, de schoonste gloriekroon.

29 Decembr 1735.

De beginregel van de laatste terzine daargelaten, is dit zeker geen kwaad vers.

In Februari 1737 vertoefde Voltaire in Amsterdam. Zou het geweest zijn, om te spreken met een uitgever? Haat jegens tyrannie, zucht tot de vrijheid, die hij in ons land geëerd waande, in zijn eigen vaderland vertrapt zag, ze spreken uit de enkele regels die hij met een wat stijf handje neerschreef:

A AMSTERDAM LE 10 FEVRIER 1737.

O liberté si chere a l'univers
O liberté qu'un pouvoir despotique
loin de ces lieux fait languir dans les fers,
regne a jamais dans cette republique
chez mes amis, et meme dans mes vers.

f. Voltaire.

Sybrand Feitama schreef er zijn vertaling onder; gelukkig kan men ze niet noemen.